

МОРЕПЛАВАНЕТО Е ПОКАЗАТЕЛЪ
ЗА БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО НА НАРОДА

ВЕСТНИКЪТЪ
Е БЕЗПЛАТЕНЪ

НАРОДИТЪ-ИМАТЪ НУЖДА ОТЪ МОРЕ,
КАКТО ХОРАТА ОТЪ ВЪЗДУХА.

МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

ДЪРЖАВА САМО СЪ АРМИЯ
ИМА ЕДИНЪ ЮМРУКЪ
ДЪРЖАВА СЪ АРМИЯ
И ФЛОТЪ-ГИ ИМА ДВА!

ДВУСЪДЕМНИКЪ ЗА МОРЕКА ПРОСВЪТА И ОБНОВА

ДЪКОВОДИ РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ

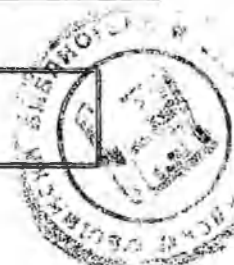
Година IV.

Варна, 1 януари 1938 год.

Брой 80.

Не чакай да създавашъ флотъ, когато те нападнатъ, защото не се копае
кладенецъ, когато ожаднѣшъ.

Новитѣ знамена на частитѣ отъ Морската и Рѣчна Отбрана.

КАЛЕНДАРЪ НА
„МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ“

— Както видяхме, началото на нашата история заваря нашите морски бръгове осъяни съ гръцки колонии. Нашият народъ, дошълъ отъ безкрайните руски степи, не е можалъ да свикне съ морето. Отъ друга страна гърците, вкусили веднъжъ сладостта на властта надъ морето, полагали всички усилия да държатъ колкото се може по-далечъ българите отъ него,—било съ хитростта си, било чрезъ своя добъръ воененъ флотъ. Така че всички опити въ тая посока на нашите царе отъ първото и второто царства оставатъ само действително опити. Презъ време на робството това отчуждаване на българина отъ морето става още по-големо.

Притиснатъ подъ тежестите на двойното робство, изтласканъ отъ всички богати и доходни центрове, кланъ следъ всички несполучливи опити на русите да взематъ Цариградъ, българинътъ е намиралъ спасение само въ непристъпните гори и планини, далечъ отъ моретата и техните богатства. Тамъ, въ тихите въковни гори, далечъ отъ съблазнителна гръцката разпасаностъ, въ упорния трудъ, съ голата скала, се формира тоя хубавъ и здравъ български народъ съ своите кристални патриархални нрави и съ своята характерна сила и коравостъ, която въ 1912/13 г. и 1915 до 1918 г. слиса цълия святъ. Но на тая фаза отъ развитието си ние дължимъ и нѣкои качества, които за тогавашната епоха може би да сж били добри, но днесъ когато историята ни е поставила да се боримъ съ народи, които иматъ други характери, други начини за борба,—днесъ тия качества спиратъ нашето правилно развитие и ние трѣбва да напрегнемъ всичкия си умъ и всичката си воля, за да ги изкоренимъ. Тия качества сж: нашата наивностъ, нашата свитостъ и нашиятъ страхъ отъ морето. Не е вѣрно, че трѣбва човекъ непременно да се е родилъ на островъ или на морски бръгъ, за да бжде морякъ, както никой не бѣше се родилъ въ въздуха и все пакъ днесъ много хора вече хвърчатъ. Най-последно, примѣритъ ни отъ последните ни войни за последенъ пътъ доказаха, че и отъ българина става морякъ.

КОЛОНА ЗА ЧЕТЦИТЪ

С. П-въ въ Троянско, учителъ.
Моли да му се дадатъ исторически данни за водолазите и за действието на съвременния водолазенъ уредъ.

(Продължение отъ бр. 79)

Въздухопроводниятъ маркучъ, по който водолазътъ получава прѣсенъ въздухъ, е присъединенъ къмъ задната страна на шлема. Нечистиятъ и излишенъ въздухъ се пуска навънъ въ водата посредствомъ автоматиченъ клапанъ, който се намира отъ дѣсната страна на шлема; съ помощта на сжщия клапанъ може да се нагоди въздушното налягане въ ризата отъ самия водолазъ, споредъ неговото желание.

Водолазъ, на който се изпраща въздухъ, посредствомъ въздухопроводенъ маркучъ.

Отъ вътрешната си страна шлемътъ е снабденъ съ телефонъ, съ помощта на когото водолазътъ може да се сношава и разговаря съ хората, които сж надъ повърхността на водата (въ водолазната лодка, на кораба или на бръга).

Назначението на гумената риза е да запази тѣлото на водолаза отъ намокряне, а така сжщо да побира изпращания подъ налягане въздухъ отъ помпата, който наляга отъ вътре навънъ и не позволява на водата да смаже водолаза. Ризата е направена отъ два пласта здраво памучно платно, между които се намира още единъ гуменъ пластъ, така че тя никакъ не пропуца вода.

ПОЩА

Редакцията благодари за следните постъпили дарения:

1. Пристанишното управление гр. Варна, сумата 226 лв.
2. Варненско ловно Д-во „Соколъ“, сумата 50 лв.
3. Димитъръ Янакиевъ отъ с. Бѣлово, сумата 50 лв.
4. юнкеръ Георги Толовъ отъ гр. София, сумата 20 лв.
5. юнкеръ Димитъръ Поповъ отъ гр. София, сумата 15 лв.
6. юнкеръ Върбанъ Върбановъ отъ София, сумата 10 лв.
7. юнкеръ Петъръ Чобановъ отъ София, сумата 10 лв.
8. Стоянъ Димитровъ отъ гр. Варна, сумата 10 лв.
9. Велико Петковъ отъ с. Обнова, сумата 10 лв.
10. Никола Ценовъ отъ с. Лжджене, сумата 10 лв.
11. Цвѣтко Георгиевъ отъ с. Караново, сумата 10 лв.
12. Любенъ Топаловъ отъ гр. София, сумата 10 лв.
13. Елена Иванова отъ гр. Пловдивъ, сумата 10 лв.
14. Захари Петковъ отъ гр. Варна, сумата 10 лв.

(Следва)

—По липса на мѣсто въ колоната „поща“ редакцията нѣма възможностъ да напечата своевременно имената на всички дарители.

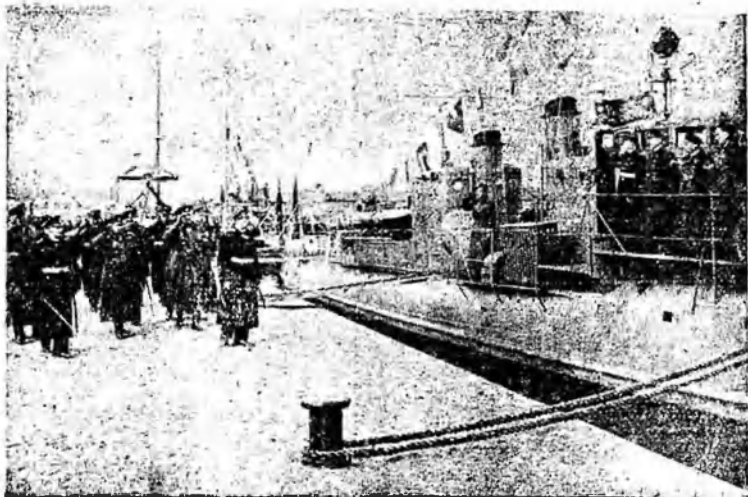
— Умоляватъ се абонатите при промѣна на адресите да известяватъ своевременно редакцията, като съобщаватъ и абонаментния си номеръ.

Въ отговоръ на постъпилите запитвания за цената на вестника и условията за получаването му, известяваме на изявилите желание да се абониратъ, че вестникътъ се изпраща даромъ, по възможностъ на всички, които желаятъ да го получаватъ, безъ вноса за абонаментъ. Редакцията приема само дарения, които се отбелязватъ въ отдѣла „Поща“.

Всички писма, снимки, помощи да се изпращатъ на адресъ МОРСКИ ПРЕГЛЕДЪ—ВАРНА.

— Известява се на заинтересованите, че всички излѣзли до сега броеве на „Морски Прегледъ“ сж изчерпани. Редакцията съжалява, че не може да удовлетвори молбите имъ.

— Известяватъ се сътрудниците да съобщаватъ автора и източника на преводните статии. Безъ тия данни статиите се считатъ нередовни и нѣма да бждатъ помѣствани въ вестника.

Н. В. Царь предъ торпедоносца „дръзки“.

вдигнати. Морският вѣтъръ гали тѣхнитѣ гѣнки.

Грѣмватъ величавитѣ звуци на „Шуми Марица“.

— Ура! Ура! Ура!

Морскиятъ ширѣ кѣнти. Българскитѣ моряци възторжено поздравяватъ своето знаме.

Въ сѣщото време корабитѣ красиво се оцвѣтяватъ съ разноцвѣтни сигнални флагове отъ носа, презъ върха на стожера до самата кърма.

Посрещанията на адмирала и военния министъръ

Почивка следъ церемонията. Моторнитѣ лодки пренасятъ все нови и нови гости.

Къмъ 9 часа частитѣ бързо се строяватъ.

— Адмиралътъ иде!

Команда. Отчетлива, дружна хватка — като че отъ единъ човѣкъ — за почитъ!

Посрещнатъ отъ командуващия парада се зададе началникътъ на Морската и Рѣчна Отбрана, контръ-адмиралъ Иванъ Вариклечковъ, първиятъ адмиралъ на нашия флотъ. Строенъ пѣргавъ мжжъ. Неукротима енергия и твърда воля се излъчватъ отъ будния му погледъ. Задъ морско-синия реверъ на шинела се подава високо отличие, орденъ на шия.

Адмиралътъ преминава предъ фронта на корабитѣ и поздравява по отдѣлно обслугитѣ съ празника. Поздравява следъ това строенитѣ части. Въ бодритѣ отговори на моряцитѣ ясно се долавя любовта и довѣрието къмъ своя началникъ.

Подиръ малко пристига управляващиятъ Варненско-преславската епархия Русенския митрополитъ Михаилъ съ протосингела о. Догановъ и още двама свещеници. Идва съ една моторница и катедралниятъ хоръ на г. Ал. Кръстевъ.

Постепенно около аналоя се събиратъ официалнитѣ власти, начело съ областния директоръ г. Б. Казан-

Вржване лозачето на Морското училище.

лиевъ, кметътъ г. инж. Мустаковъ, пом. кметътъ г. Н. П. Димитровъ, полицейскиятъ комендантъ г. Б. Германовъ, околийскиятъ началникъ г. Б. К. Желевъ, шефове на учрежденията въ града, председателятъ на управ. съветъ на Бѣлг. търг. паракходно д-во г. С. Грековъ, запасни офицери отъ Флота, между които г. г. Стателовъ, Фичевъ, П. Стояновъ и други началстващи въ миналото лица, останалитѣ живи варненски опълченци, начело съ г. генералъ о. з. Габаревъ, свободнитѣ отъ нарядъ офицери отъ гарнизона и хилядно гражданство.

Въ 9 и пол. часа частитѣ наново взематъ „за почитъ“. Корабитѣ започватъ да салютуватъ.

— Единъ, два, три...

Всѣки корабъ дава по седемнадесетъ топовни изстрела.

— Военниятъ министъръ!

Флотътъ го поздравява съ установенитѣ седемнадесетъ салюта.

Военниятъ министъръ г. генералъ Хр. Луковъ се придружава отъ началника на Варненския гарнизонъ г. генералъ Поповъ и отъ началника на Шуменския гарнизонъ г. генералъ Марковъ,

Той прави прегледъ на корабнитѣ обслуги и частитѣ. Поздравя и високи, отсѣчени отговори...

Настава последното очакване, преди почване на религиозната служба.

Моторната лодка „Вѣра“ е заминувала още преди единъ часъ, за да вземе отъ двореца „Евксиноградъ“ Негово Величество Царя, който снощи пристигна да вземе участие въ голѣмото тържество на своя флотъ.

Военниятъ министъръ повежда разговоръ съ Н. В. Пр. митрополитъ Михаилъ, следъ това той се интересува отъ нареденитѣ около аналоя мичи. Задава въпроси. Придружаващитѣ го морски офицери отговарятъ на въпроситѣ му.

Въ аналоя заематъ мѣсто тритѣ нови знамена, носени отъ моряци. Асистира ги лейтенантъ Г. Геор-

Н. В. Царь и Н. В. Пр. митрополитъ Михаилъ

„Съ най-искрено чувство на гордост и радост присъствувахъ, изади моряци, на момента, когато вие положихте клетва!“

гиевъ. Погледите на строените въ фронтъ части сж отправени къмъ тяхъ.

Пристигането на Н. В. Царя

Часътъ приближава 10. Наблюдателите отъ корабите сж насочили бинокли на североизтокъ, задъ вълноломната стена.

Намусениятъ зименъ день се постепенно разведрява.

Внезапно заехтяватъ залпове. Малкиятъ, скромненъ, но славенъ български флотъ изпраща на своя Върховенъ Вождъ по 21 топовни салюта отъ всѣки корабъ, вземащъ участие въ тържеството. Частите взематъ „за почестъ“, корабните обслуги сж строени на бортовете.

Всрѣдъ барутния димъ, който покрива водите на пристанището, се показва „Вѣра“, която бърза къмъ военния пристанъ. На стожера ѝ се вѣе царскиятъ щандартъ.

Моторницата ловко приставя на кея, кждето сж военниятъ министъръ, двамата генерали, адмиралътъ и другите висши офицери.

Въ този мигъ върху стожера на торпедоносца „Дръзки“ се извива царскиятъ щандартъ. Щандартътъ на „Вѣра“ се сменя.

Негово Величество, облѣченъ въ формата на адмиралъ, стѣпва на брѣга. Придружаватъ го Н. Ц. В. Князь Кирилъ, флигелъ-адютантътъ г. генералъ Цаневъ и адютантътъ г. полковникъ Жечевъ.

Точно въ това време слънцето сполучва да разкъса забулващите го облаци и неговите лъчи за малко позлатяватъ брѣга...

Рапорти. Негово Величество приветливо поздравява посрещачите.

Една вълна отъ радост облива хилядното множество. Очите сж устремени въ нетърпеливо очакване да видятъ любимия Царь.

Негово Величество, придруженъ отъ Князь Кирилъ, военния министъръ и висшите офицери, трѣгва по кея и започва своя прегледъ.

Височайши прегледъ!

Царьтъ се спира предъ торпедоносца „Храбри“, първиятъ въ строя корабъ на кея.

— Здравейте, моряци!

— Здраве желаемъ, Ваше Величество!

— Поздравявамъ Ви съ празника.

Радостенъ, възторженъ стговоръ и...

— Ура! Ура!

Поздравъ на „Дръзки“, по чието тѣло личатъ следите отъ снарядите на „Хамидие“, славенъ споменъ отъ героичната атака презъ онази незабравима ноемврийска нощъ на 1912 година.

Урата на обслугата се присъединяватъ къмъ урата отъ „Храбри“. Този възгласъ на победа се усилва отъ обслугата на „Асень“, а по-нататъкъ отъ строените на кея части, които сж щастливи да отговорятъ на царския поздравъ и да слѣятъ своя възторгъ къмъ общия.

— Ура! Ура! Ура!

Все по-силно и по-силно „ура“ кѣнти и се разнася изъ морските простори.

Българскиятъ флотъ изразява своята обичъ и преданостъ къмъ своя Вождъ.

Освещаването на новите знамена

Царьтъ, Князьтъ и военниятъ министъръ заематъ мѣста въ аналоя. Началстващите лица и представителите на властите заематъ мѣста отвънъ.

Митрополитъ Михаилъ отслужва водосвета. Топли молитви се отправятъ къмъ престола на Всевишния.

Митрополитътъ завършва установения обредъ и порѣсва знамената съ светената вода.

Настѣпва историческиятъ моментъ.

Частите отъ Морската и Рѣчна Отбрана ще получатъ за пръвъ пѣтъ свои знамена по образеца, установенъ за цѣлата армия.

Негово Величество самъ пристѣпва къмъ раздаването на знамената на своя флотъ.

Лейтенантътъ поема първото знаме и го подава на военния министъръ. Военниятъ министъръ слѣга знамето върху масичката въ аналоя. Негово Величество съ златно, художествено изработено съ рѣзба чукче забива последния златенъ гвоздей на мѣстото, кждето платното се прикрепя къмъ дръжката на знамето.

Морското училище ще получи първото знаме.

Въ аналоя пристѣпва началникътъ на Морското училище г. лейтенантъ Цаневъ.

Царьтъ съ нѣколко хубави напѣствени думи предаде знамето на лейтенанта, който е колѣничилъ. Лейтенантъ Цаневъ се прекръсти, цѣлуна знамето, пое го и произнесе следните паметни думи:

„Ваше Величество! Приемамъ това знаме за вѣрна и честна служба на Ваше Величество и на Родината. Ще го пазя презъ огънь и бури съ цената на живота си и доблестно ще го развѣвамъ по суша и по море, въ въздуха, по земята и подъ водата за слава на Ваше Величество и за осъществяване на великите идеали на нашия народъ“.

Митрополитъ Михаилъ произнася речта си.

Следъ това лейтенантътъ изнесе знамето предъ аналоя и го връжи на опредѣления знаменосецъ съ следнитѣ думи:

„Знаменосцо! Приеми това свещено знаме, пази го съ цената на живота си и го развѣвай доблестно по суша и по море за слава на нашия Върховенъ Вождъ и Шефъ и за величието на Родината ни“.

Знаменосецътъ, колѣничилъ, се прекръсти, цѣлуна знамето, пое го и отвърна:

„Приемамъ това свещено знаме и, пазейки го съ цената на живота си, ще го нося и развѣвамъ всѣкога и всѣкжде съ честъ и доблестъ за слава на Негово Величество Царя и за величието на Родината“.

По сжщия начинъ и съ сжщия исторически церемониалъ знамето на Морската полицейска служба бѣ предадено на дружинния командиръ г. лейтенантъ Г. Панчевъ, а знамето на Дунавската полицейска служба бѣ предадено на началника на службата г. капитанъ I рангъ Рачевъ.

Клетвата на младитѣ моряци

Когато историческиятъ актъ по предаването на новитѣ знамена бѣ завършенъ, Н. В. Царьтъ, Князь Кирилъ и военниятъ министъръ излъзоха отъ аналоя и застанаха предъ фронта на войската.

Тогава Негово Високопреосвещенство митрополитъ Михаилъ се обърна къмъ младитѣ моряци съ следната съдържателна речъ:

„Богъ и България, единство въ двойна плътъ.

„Богъ и България, на клетва ви зоватъ!“

„Драги моряци,

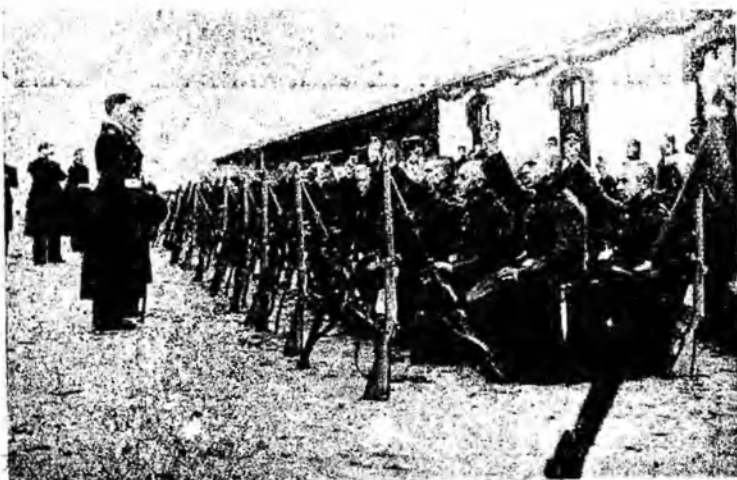
„Азъ ви напомнямъ тѣзи думи на поета въ настоящия изключителенъ и важенъ моментъ на вашия животъ. Вие сте призвани да дадете свещенна клетва за вѣрна и честна войнишка служба. Богъ и България, Царъ и народъ ви зоватъ да положите своята клетва. Положете я доброволно и непринудено, съ висо-

Моментъ отъ клетвата.

Предаване знамето на Морската Полицейска Служба.

Младитѣ моряци произнасятъ думитѣ на клетвата.

кото съзнание за вашия войнишки дългъ, съ твърдото намѣрение да я изпълните не само презъ време на своята войнишка служба, но и презъ всичкитѣ дни на вашия животъ.

„България, нашата скъпа татковина, има нужда отъ службата и труда, отъ жертвитѣ и усилията на своитѣ храбри синове.

„България е малка, въ много отнoшения е принижена и онеправдана. Но нейното бждаще и нейната сила, запомнете това, драги моряци, е въ високитѣ качества, въ ценнитѣ добродетели на народния духъ. Българинътъ е трезвенъ, трудолюбивъ, жилавъ, храбъръ, непобедимъ! И тѣзи негови качества сж действително залогъ за неговото по-хубаво, по-свѣтло и по-честито бждаще!

„И вие, драги моряци, сте повикани въ редоветѣ на българското войнство, да послужите на скъпата Родина, да послужите на нейния Върховенъ Вождъ, Негово Величество вселюбимиятъ нашъ Царъ. Повикани сте да дадете всичко най-хубаво и най-ценно за величието и славата на България.

„Изпълнете достойно вашия войнишки дългъ. Окажете се достойни защитници на нашето Отечество, на неговитѣ граници, на нашитѣ родни черноморски и дунавски брѣгове, защитници срещу всички отечествени външни и вътрешни врагове. Дайте на България всичко, което е най-скъпо за васъ. Недейте да жалите дори своя животъ тогава, когато нуждата изисква тази най-голяма жертва отъ васъ!

„Своята готовность да служите всепреданно и всеотдайно на Отееството и на Царя вие ще изразите съ войнишката клетва, която сега ще положите. Въ името на Бога, всевидещиятъ, всезнаещиятъ и всеправедниятъ сждия, вие ще дадете своето тържествено обещание, че ще служите искрено и преданно на Царя и Отееството.

„Знайте, че нѣма по-позорно, по-

недостойно нѣщо за човѣка отъ това, да се окаже той клетвопрестъжникъ. Клетвопрестъплението има само едно престъпление, равно на себе си: това е предателството. Да престъпишъ клетвата си, това значи да поругаешъ и да похулишъ Бога. А Богъ, никога поругаванъ не бива! И страшно е да попадне човѣкъ въ ржцетъ на живия Богъ! Дано никой отъ васъ, драги моряци, не се окаже въ това жалко и тежко положение.

Пристъпете съ топло чувство, съ дълбоко благоговение къмъ свещения актъ на клетвата. Дайте тази своя клетва не по принуждение и не по задължение. Дайте я като родолюбиви и доблестни синове на майка България, дайте я доброволно и съзнателно!

„Вие имате голѣмата честъ да положите своята клетва предъ лицето на вашия любимъ Върховенъ Вождъ, Негово Величество Царя, комуто всички ние дължимъ преданна, всеотдайна и вѣрнопосланическа служба. Своята клетва ще положите и предъ началниците си, на които дължите дълбока почитъ и повиновение. Свидетели на клетвата ви сж всички представители на разнитѣ власти, както и цѣлиятъ народъ. Гледайте да се окажете въ всичко достойни за клетвата си.

„Дано Богъ и неговиятъ великъ избраникъ и служителъ, чествуваниятъ днесъ покровителъ на българското морячество Свети Никола Чудотворецъ ви укрепятъ, драги моряци, въ вашия подвигъ на храбри и доблестни служители и защитници на нашата скъпа Родина. Дано чрезъ вашето доблестно служене и Царь, и Родина да могатъ да се радватъ на по-свѣтли и по-честити дни!“

Следъ речта, която направи силно впечатление на всички, младитѣ моряци колѣничиха и съ вдигнати дѣсници повториха думитѣ на клетвата, която митрополитътъ четѣше отъ художествено изработенъ оригиналъ. Отгукъ тѣ единъ по единъ минаха половината презъ торпедоносецъ „Дръзки“, а половината презъ торпедоносецъ „Храбри“, кждето съ думитѣ „заклевамъ се“ цѣлуваха кръста и евангелието, минаваха подъ нозоосветенитѣ знамена и подъ кърмовото знаме на кораба, цѣлуваха ги и излизаха отново на кея. Тукъ всѣки морякъ се спираше предъ Негово Величество, влигаше ржка и високо извикваше: „Заклехъ се Ваше Величество!“. Негово Величество не пропушгаше момента да погледне всѣки морякъ въ очитѣ при произнасянето на тържественитѣ думи.

Речта на Н. В. Царя

Церемонията на клетвата завърши при благогсвейното напѣгнато внимание на присѣтствуващитѣ. Моряцитѣ заеха мѣстата си въ фронта.

Негово Величество се качи на подиума на аналоя и при настаналата тишина произнесе речъ, чиито слова съ огнени букви се запечатаха въ сърдцата. Ето какво каза Върховниятъ Бождъ:

„Драги офицери, подофицери и моряци!

„Съ особена радостъ и дълбоко вълнение дойдохъ днесъ на вашето тържество. Съ най-искрено чувство на гордостъ и радостъ присѣтствувахъ, млади моряци, на момента, когато вие положихте клетва.

„Вие изслушахте мждритѣ напѣтственни слова, които ви каза преосвещениятъ русенски владика. Къмъ тѣхъ азъ, като старъ войникъ и морякъ, ще прибавя само следното:

„Пазете винаги въ душитѣ си туй, което той ви каза. Бждете винаги достойни носители на клетвата, която днесъ положихте, защото отъ днесъ на-

която изпитахъ днесъ, е че съмъ щастливъ да предамъ сега на частитѣ отъ моята Морска дивизия три знамена, нодъ които азъ отъ все сърдце пожелавамъ да се подържатъ и култивиратъ онѣзи добродетели, които винаги сж били вложени въ частитѣ на Дунавската флотилия и на Черноморския флотъ, отличаващи се винаги съ преданностъ и вѣрностъ въ своята служба.

„Тѣзи знамена, които днесъ ви предавамъ, символизиратъ връзката между едно славно минало, съ което частитѣ отъ флота могатъ да се гордѣятъ, едно достойно настояще и, съ Божията воля и благословението на Свети Никола, едно свѣтло бждаще.

„Съ тѣзи пожелания азъ предавамъ знамената на частитѣ отъ моята Морска дивизия. Нека всинца ние винаги бждемъ изпълнени отъ искрена и беззаветна любовъ къмъ Родината, отъ надежда за по-славни дни и отъ твърдата вѣра въ величието и щастieto на България!

„Да живѣе България! Да живѣятъ частитѣ отъ Морската дивизия! Да живѣе родната храбра армия! Ура!“

„Заклехъ се, Ваше Величество!“

татъкъ вис, и на суша и на море, винаги се свързвате съ сждбинитѣ и бждащето на родината си!

„Презъ цѣлия си животъ, драги мои млади моряци, човѣкъ има едно задължение, което не го напуска. То е задължението да служи на Родината си, то е задължението да бжде неннъ вѣренъ и преданъ воинъ и синъ!

„Но не е само туй. Нека въ моменти на колебание, въ моменти на изпитания въ живота, вие не забравяйте обещанието, което дадохте днесъ. То ще бжде пжтеводната звезда въ вашия животъ, за да можете вие съ достоинство, като добри българи да изпълните дълга си къмъ Родината и да бждете гледани съ гордостъ отъ вашитѣ близки!

„Това е, което азъ въ този моментъ като вашъ Върховенъ Вождъ и но-старъ воинъ, който е служилъ по бойнитѣ полета съ вашитѣ предшественици, желая да остане завинаги запечатано въ вашитѣ души!

„Драги моряци!

„Втората искрена и дълбока радостъ,

Думитѣ сж слаби да изразятъ онзи избликъ на възторгъ и повишенъ националенъ духъ, който съпроводи бележитата речъ на Негово Величество. Стихийно българско „ура“ мощно и победно грѣмна отъ хиляди гърла. Звучитѣ на „Шуми Марица“ изпълниха простора. Армия и народъ се слѣха въ единна любовъ къмъ Царя и Родината.

Церемониалниятъ маршъ

Негово Величество и придружаващитѣ го, наедно съ официалнитѣ лица, отидоха и заеха мѣсто предъ щаба на флота, кждето бѣ построенъ другъ хубавъ подиумъ, подобенъ на този на кея. Частитѣ, които вече бѣха посрещнали новитѣ си знамена, се отправиха за изходния пунктъ за предстоящия церемониаленъ маршъ.

Този маршъ бѣ едно блѣсково завършване на тържеството. Парадътъ се командуваше отъ г. капитанъ I рангъ Сава Ивановъ, а се

на нашия Господарь спрѣмо нашия флотъ. Едва ли има нѣкой другъ въ страната така добре да познава въпроситѣ на нашия флотъ, въпроса за отбраната на нашитѣ брѣгове, както нашиятъ Царь. Бждете увѣрени, че той не ще престане никога съ подбуждане, съ своитѣ грижи и съ напомняне да съдействува за осъществяването на мечтата на нашитѣ морски офицери да иматъ скоро кораби, които да се окажатъ достойни за голѣмата задача, която имъ се възлага, за отбраната на брѣговетѣ ни.

И така, господа, съ силенъ духъ, който вие трѣбва неуморно да укрепявате, съ вѣра въ бждащото на България, съ преданостъ къмъ вашия Шефъ и нашъ Царь, да очакваме въ скоро време свѣтли дни за нашата хубава Родина, за нашия храбъръ флотъ!

Да изпиемъ тази чаша за здравето на вашия Шефъ, за здравето на Върховния Вождъ на войската, Негово Величество Царьтъ на българитѣ. Ура!

Въ отговоръ началникътъ на Мор-

и бури, ще ги развѣваме по суша и по море, въ въздуха, по земята и подъ водата и съ достоинство ще изпълнимъ своя дългъ. Нашитѣ моряци сж готови, както днесъ при предаването на знамената тѣхнитѣ командири съобщиха, да ги пазятъ съ цената на живота си за славата на Негово Величество и за осъществяването на великитѣ идеали на нашия народъ.

Чрезъ честно и беззаветно изпълнение на своя дългъ, подъ свещенитѣ гѣнки на своитѣ знамена българскитѣ моряци желаятъ да сътворятъ нови кристално чисти диаманти на подвигъ и героизмъ, нови изумруди като цвѣта на нашата родна морска стихия и нови пурпурно-червени рубини като изгрѣващото иззадъ вълнитѣ, утринно слънце, за да украсятъ съ тѣхъ историческата корона на нашия Върховенъ Вождъ.

Господинъ генералъ! Позволете ми да помоля всички присѣтстващи да вдигнемъ чаши и да пиемъ за здравето на първия помощникъ на Негово Величество, за военния министъръ г. генералъ Луковъ и въ

ПОСРЕЩАНЕТО НА ЗНАМЕТО на Дунавската полицейска служба въ Русе

На 21 декември въ Русе съ голѣмо тържество бѣше посрещнато врѣченото въ Варна отъ Н. В. Царя бойно знаме на Дунавската полицейска служба. Знамето бѣ донесено отъ частъта, която участвува въ никулденското празненство на флота.

Въ 15 часа на гара-пристанище бѣха събрани официалнитѣ лица, офицеритѣ отъ Русенския гарнизонъ, патриотичнитѣ организации, ученицитѣ отъ всички училища и хилядно гражданство. По дветѣ страни на ул. „Търговска“ бѣха строени частитѣ отъ гарнизона съ знаме и музика.

Влакътъ пристигна въ 15 ч. 5 мин. Войсковитѣ части взеха „за почитъ“. Знамето на дунавскитѣ моряци бѣ изнесено насрѣдъ площада, кждето се строи и пристигнала частъ.

Началникътъ на гарнизона г. полковникъ Илиновъ произнесе хубава речъ, въ която поздрави моряцитѣ съ новото знаме, светиня, даръ отъ Негово Величество Царя, първиятъ морякъ. Той припомни бойнитѣ заслуги на българския флотъ и завърши речъта си съ „ура“ за Негово Величество, за Престолонаследника, за Царския домъ и за България.

Подъ звукитѣ на „Шуми Марица“ и стихийното ура на хилядитѣ гърла полковникътъ окичи на знамето лавровъ вѣнецъ.

Поднесени бѣха поздравления сжщо отъ пом. кмета г. Ас. Думановъ и отъ г. Малчо Ивановъ отъ страна на бойцитѣ отъ фронта.

На поздравитѣ отговори началникътъ на Дунавската полицейска служба г. капитанъ I рангъ Б. Рачевъ, който благодари за хубавитѣ чувства къмъ родния флотъ и прикани моряцитѣ да отдадатъ почитъ на русенското гражданство съ мощно моряшко „ура“.

Следъ това се образува шествие по улицитѣ „Търговска“, „Царибродъ“, „Александровска“ и „Николаевска“ до флотскитѣ казарми. По цѣлия пѣтъ гражданството се трупаше по тротуаритѣ и акламираше новото знаме и моряцитѣ.

Въ флотскитѣ казарми бѣ сложена традиционната закуска, при която се държаша тостове.

Дунавската флотилия, която е образувана въ 1882 г., сега за пръвъ пѣтъ съ останалитѣ части на флота получава знаме по образеца на останалитѣ родове оржия.

В. П.

В. Б.

Негово Величество приема парада.

ската и Рѣчна отбрана г. контръ-адмиралъ Вариклечковъ вдигна следната наздравица:

Ваше Високопреосвещенство, г. генералъ, уважаеми господа!

Великъ е днешниятъ день за нашитѣ моряци. Великъ е, както съ своя вътрешенъ символизъмъ, така и защото отъ четиринадесетъ вѣка, откакъ сжествува българската държава, българскитѣ моряци, които порятъ гърдитѣ на морската стихия, за пръвъ пѣтъ преживѣха такива свещени минути, такива минути на гордостъ и радостъ, като днешнитѣ, когато бѣха отличени и щедро наградени отъ своя господарь. Ние, моряцитѣ, сме особено горди, че имаме вече своитѣ свещени знамена, защото знаемъ, че въ тѣхнитѣ гѣнки шуми славата на четиринадесетъ вѣка. Ние ще ги носимъ презъ огънь

негово лице за нашата войска, отъ която неразривна частъ е нашиятъ флотъ.

Да живѣе г. генералъ Луковъ, да живѣе славната непобедима българска армия! Ура!

И дветѣ хубави, съ богато съдържание и високъ патриотизъмъ речи бѣха изпратени съ възторженитѣ „ура“ на присѣтстващитѣ и съ звукитѣ на „Шуми Марица“.

Обѣдътъ продължи до къ с н о следъ пладне въ атмосфера на другарска обичъ и повишенъ националенъ духъ.

Въ сжщия день частитѣ, които гостуваха на тържеството, обѣдваха въ флота като гости на моряцитѣ.

Негово Величество разговаря съ г. контръ-адмиралъ Вариклечковъ.

Знаменосецътъ получава знамето отъ началника
на частта.